ds. J. de Bruin, preek over Zondag 9 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op 30 april 2023.

Votum en groet.

Zingen: Psalm 148:3:
Loof, aarde, loof Gods wonderdaân;
Gij, walvis, grond'looz' oceaan;
Gij, sneeuw en hagel, damp en gloed;
Gij, stormwind, die Zijn last voldoet;
Gij, bergen, heuvels, landen, stromen;
Gij, dierb're vrucht- en cederbomen;
Looft, looft des Scheppers oppermacht,
Die u uit niets heeft voortgebracht.

Schriftlezing: Jeremia 31:1-20
1 TERZELFDER tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israëls tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.
2 Zo zegt de HEERE: Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, namelijk Israël, als Ik heenging om hem tot rust te brengen.
3 De HEERE is mij verschenen van verre tijden. Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.
4 Ik zal u weder bouwen en gij zult gebouwd worden, o jonkvrouw Israëls; gij zult weder versierd zijn met uw trommels, en uitgaan met den rei der spelenden.
5 Gij zult weder wijngaarden planten op de bergen van Samaría; de planters zullen planten en de vrucht genieten.
6 Want er zal een dag zijn waarin de hoeders op Efraïms gebergte zullen roepen: Maakt ulieden op en laat ons opgaan naar Sion, tot den HEERE onzen God.
7 Want zo zegt de HEERE: Roept luide over Jakob met vreugde, en juicht vanwege het hoofd der heidenen; doet het horen, lofzingt en zegt: O HEERE, behoud Uw volk, het overblijfsel van Israël.
8 Zie, Ik zal hen aanbrengen uit het land van het noorden en zal hen vergaderen van de zijden der aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; met een grote gemeente zullen zij herwaarts wederkomen.
9 Zij zullen komen met geween, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechten weg, waarin zij zich niet zullen stoten; want Ik ben Israël tot een Vader, en Efraïm, die is Mijn eerstgeborene.
10 Hoort des HEEREN woord, gij heidenen, en verkondigt in de eilanden die verre zijn, en zegt: Hij Die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen en hem bewaren als een herder zijn kudde.
11 Want de HEERE heeft Jakob vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen die sterker was dan hij.

12 Dies zullen zij komen en op de hoogte van Sion juichen, en toevloeien tot des HEEREN goed, tot het koren en tot den most, en tot de olie en tot de jonge schapen en runderen; en hun ziel zal zijn als een gewaterde hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.
13 Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in den rei, daartoe de jongelingen en ouden tezamen; want Ik zal hunlieder rouw in vrolijkheid veranderen, en zal hen troosten en zal hen verblijden na hun droefenis.
14 En Ik zal de ziel der priesters met vettigheid dronken maken; en Mijn volk zal met Mijn goed verzadigd worden, spreekt de HEERE.
15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter geween: Rachel weent over haar kinderen; zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, omdat zij niet zijn.
16 Zo zegt de HEERE: Bedwing uw stem van geween en uw ogen van tranen; want er is loon voor uw arbeid, spreekt de HEERE, want zij zullen uit des vijands land wederkomen.
17 En er is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE; want uw kinderen zullen wederkomen tot hun landpale.
18 Ik heb wél gehoord dat zich Efraïm beklaagt, zeggende: Gij hebt mij getuchtigd, en ik ben getuchtigd geworden als een ongewend kalf. Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn, want Gij zijt de HEERE mijn God.
19 Zekerlijk, nadat ik bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelven ben bekendgemaakt, heb ik op de heup geklopt; ik ben beschaamd, ja, ook schaamrood geworden, omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb.
20 Is niet Efraïm Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds dat Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstiglijk aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal Mij zijner zekerlijk ontfermen, spreekt de HEERE.

Zingen: Gebed des Heeren vs. 1:
Gebed des Heeren vers 1
O allerhoogste Majesteit,
Die in het rijk der heerlijkheid
De heem'len hebt tot Uwen troon,
Wij roepen U, in Uwen Zoon,
Die voor ons heeft genoeg gedaan,
Als onzen Vader need'rig aan.

Lezen: 12 Artikelen des geloofs
1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;

7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijk Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus zondag 9 vraag en antwoord 26:
Vraag 26 Wat gelooft gij met deze woorden: Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde?
Antw. Dat de eeuwige Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die hemel en aarde, met al wat erin is, uit niet geschapen heeft, Die ook door Zijn eeuwigen raad en voorzienigheid ze nog onderhoudt en regeert, om Zijns Zoons Christus' wil mijn God en mijn Vader is; op Welken ik alzo vertrouw, dat ik niet twijfel of Hij zal mij met alle nooddruft des lichaams en der ziel verzorgen, en ook al het kwaad dat Hij mij in dit jammerdal toeschikt, mij ten beste keren; dewijl Hij zulks doen kan als een almachtig God, en ook doen wil als een getrouw Vader.

Na de preek zingen wij Psalm 40:8.

Preek: Geliefde gemeente. Wat is nou het grootste doel wat God met deze wereld gehad heeft? We hebben het samen gelezen: Jer. 31:20: ‘Is niet Efraïm Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds dat Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstiglijk aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal Mij zijner zekerlijk ontfermen, spreekt de HEERE.’

De HEERE wilde van eeuwigheid Zich ontfermen over zondaren. Of om het nog teerder te zeggen: God de Vader wilde van eeuwigheid een heel groot gezin. Dat is het hoogste doel. En om dat te realiseren moet er van alles gebeuren, en zal er ook van alles gebeuren. Maar dwars daar doorheen is God bezig om dit hoge doel te realiseren. Om uit het ganse menselijk geslacht kinderen van de duivel te adopteren tot kinderen van Hem.

Waarom? Omdat Hij Vader is. Een Vader Die gezegd heeft tegen Zijn ganse Kerk: Jer. 31:3b: ‘Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.’ Ook al heeft Hij die zondaren of mensen goed geschapen, en zijn ze diep gevallen in de zonde. Nochtans zal Hij als Vader Zijn Kerk, Zijn huisgezin, weer bijeen vergaderen. En wat doet Hij dan? Dan gaat Hij die zondaren trekken uit de duisternis. En dan gaat Hij in het leven van die zondaren waar maken, wat wij samen hebben gelezen uit Jeremia 31:9: ‘Zij zullen komen met geween, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechten weg, waarin zij zich niet zullen stoten; want Ik ben Israël tot een Vader, en Efraïm, die is Mijn eerstgeborene.’

En hoe kan dat nou? Hoe kan die grote God sinds de diepe val in het paradijs Zich openbaren als een Vader voor Zijn Kerk? Welnu, dat gaan wij vanmiddag overdenken omdat 'de eeuwige Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die hemel en aarde, met al wat erin is, uit niet geschapen heeft, Die ook door Zijn eeuwigen raad en voorzienigheid ze nog onderhoudt en regeert, om Zijns Zoons Christus' wil mijn God en mijn Vader is.' En dat wil de Heere zo graag zondaren leren. Zou u het ook zo graag willen weten? Zou je ook bij die gelukkige mensen willen horen, jongens en meisjes? Zodat je kan zeggen: Die grote God Die alles geschapen heeft, is om de Heere Jezus Christus' wil mijn God en mijn Vader.

Waar komt het op aan? Op het ware geloof. En daarom schrijven we als thema boven de prediking: Het ware geloof in God de Vader.

Drie gedachten:
1. Hij is de Vader van onze Heere Jezus Christus.
2. Hij is de Vader van de ganse schepping.
3. Hij is de Vader van Zijn verkoren volk.

We hebben de vorige keer gehoord vanuit zondag 8, gegrond op Gods Woord, dat wij mogen geloven in de Drie-enige God. Dat Eén enig Goddelijk Wezen, dat toch bestaat uit een Vader, een Zoon, en een Heilige Geest. We hebben gehoord dat de Vader de leiding had in de schepping. We hebben gehoord hoe de Heere Jezus de Verlosser is, en hoe de Heilige Geest zorgt voor de bekering, ofwel de heiligmaking. Neen, ik weet het wel, dit gaat ons menselijk verstand te boven. De meest knappe theoloog in deze wereld kan het nog met zijn verstand niet begrijpen, dat er Eén enig Wezen is, dat samen Vader, Zoon en Heilige Geest is, en toch drie verschillende Personen.

Het is ook alleen door het geloof te verstaan. Daarom beginnen onze 12 Artikelen des geloofs ook met die woorden: Ik geloof in God. De ware gelovigen gaan door het geloof de Vader kennen, de Heere Jezus kennen en de Heilige Geest kennen. Nu gaat het vanmiddag over het 1e artikel: 'Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.' Het gaat dus – om het zo te zeggen –, over de eerste Persoon in de Drie-enige God. Dat is God de Vader.

Wanneer de onderwijzer gaat vragen: Wat gelooft gij met deze woorden: Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde? Dan gaat de leerling getuigen Wie nu de Vader is. Ja, sterker nog. Het is heel persoonlijk, want hij gaat zeggen Wie die Vader voor hem geworden is. Dat weet de onderwijzer natuurlijk wel, en daarom gaat hij hem niet vragen: Wat betekenen deze woorden nou? Of wat meen je nou van die woorden? Of zou je die woorden eens uit willen leggen? Neen, leerling, kom nu eens dicht bij mij. Wat gelooft gij nu van deze woorden? Laat nou eens in je hart kijken. Laat nou je hart eens spreken. Wat heb je daar in dat hart nu van deze God geleerd?

Kijk, en zo komt natuurlijk vanmiddag ook de vraag tot ons allemaal. Toe, jongens en meisjes, mannen en vrouwen, zeg het eens: Vr. 26: Wat gelooft gij met deze woorden: Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde? Ja, ik weet het wel, de Vadernaam is een hele tere Naam. Er kan zoveel vrees zijn en zoveel schroom zijn, ook in het geloofsleven, om deze Naam op de lippen te nemen. En toch mogen we de vraag wel aan ons hart leggen: Kent u God als Vader? Dat mogen we elkaar toch wel vragen?

Waarom mogen we dat elkaar vragen? Nou, degenen die werkelijk mogen weten dat God hun Vader is, die zijn zó gelukkig. Die hebben zó'n goede Vader. Die hebben een almachtige Vader. Die hebben een trouwe Vader. Daar kunnen zij op aan. Die zijn voor tijd en eeuwigheid veilig. Daarom is het zo rijk om in een rechte weg, op grond van de Schrift, en door Woord en Geest, deze God als Vader te mogen kennen. De leerling kon een antwoord geven op de vraag Wie God als Vader voor hem geworden is.

Een antwoord dat velen wellicht beschaamd moeten maken, omdat ze Hem zo niet kennen. Een antwoord dat anderen tot jaloersheid mag verwekken. Dát zal wat wezen om Hem zo te mogen kennen! Maar ook is dit antwoord, dit diepe rijke antwoord, bedoeld om mensen die de zekerheid des geloofs zo missen, die zo op afstand staan en van verre staan, de bekommerde aangevochten mensen, om die hoop te geven en moed te geven, dat dit mogelijk is om deze God, waar hun hart toch naar uitgaat, zo te mogen leren kennen. Ja, dat het ook tot troost mag zijn voor degenen die Hem zo hebben leren kennen. Om deze middag weer eens getroost te mogen worden, welk een God en Vader zij in Christus hebben.

Want laten wij goed beseffen, gemeente, als hier een antwoord wordt gegeven door deze leerling, dan is hier een ware gelovige aan het woord. Want de Catechismus is een geloofsbelijdenis. Hier is iemand aan het woord die weet hoe hij Christus heeft leren kennen, als de enige Weg om met God verzoend te worden. Ga maar kijken in de zondagen 5 t/m 7. Dat ga ik nu niet herhalen. Maar dit antwoord is vrucht van het ware geloof, van het rechtvaardig makend geloof. Hier is een mensenkind aan het woord die mag schuilen in de Schuilplaats des Allerhoogsten. En die vanuit deze Schuilplaats, dat is Christus, God heeft leren kennen als Vader.

Laten wij eens gaan luisteren wat hij belijdt in deze lange zin. Want het antwoord is eigenlijk één lange zin, die bestaat uit een hoofdzin met een aantal bijzinnen. Nu gaan we eerst de hoofdzin eruit halen. De hoofdzin in dit lange antwoord is: Dat de eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus, om Zijns Zoons Christus' wil mijn God en Vader is. Dat is de hoofdzin. In deze hoofdzin is de volgorde van zeer groot belang. Want de leerling gaat hier niet eerst zeggen dat het zijn Vader is. Maar hij gaat eerst zeggen dat Hij de Vader van de Heere Jezus Christus is. Dus wat gaat hij in dit antwoord belijden?

Het is als het ware alsof hij omhoog mag kijken. Daar naar de hemel waar de Vader is en hij mag het belijden: Daar is de Vader, Die de Vader is van de Heere Jezus Christus. En dat van eeuwigheid; de eeuwige Vader. En omdat de Heere Jezus altijd de Zoon van God is geweest, is de Heere God altijd al Vader geweest. Dat is heel Bijbels. Als ik denk aan Psalm 2 waar ik de dichter hoor zeggen, nee, dan hoor ik de daar de Heere Zelf zeggen in vers 7: 'Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.'

Nou, als u iemand kan aanwijzen als mijn zoon, dan bent u zelf een vader. Dan denk ik aan die diepe woorden in Spreuken 8. Daar schrijft Salomo in vers 30: 'Toen was Ik een Voedsterling bij Hem en Ik was dagelijks Zijn vermakingen, te allen tijde voor Zijn aangezicht spelende.' Weet je wat dat betekent, jongens en meisjes? Deze woorden zijn eigenlijk woorden van de Heere Jezus en Hij zegt: Ik was bij Mijn Vader een Voedsterling. Dat roept het beeld op van een moeder die zo'n baby'tje op schoot heeft en net gevoed heeft. Die moeder kan zich vermaken in dat kind. Nou, zegt de Heere Jezus: Zo was Ik nou altijd voor Mijn Vader. Als een Voedsterling en Mijn Vader had een vermaak in Mij.

Dat heeft de Heere God duidelijk laten blijken. Want verschillende keren heeft de Heere gesproken tot Zijn Zoon, waar ook getuigen bij waren. Dat kunnen we in de Bijbel lezen. 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort hem' (Matth. 17:5b). En de Heere Jezus zei het toch Zelf ook toen Hij nog maar een jongetje was van twaalf jaar. 'Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?' (Lukas 2:49b). Het is wel duidelijk. Deze eerste Persoon in de Drie-enige God, dat is de Vader van onze Heere Jezus Christus. De eeuwige Vader van Zijn Zoon.

Wat kunnen wij nu uit deze woorden leren? Dat wij deze Vader alleen kunnen leren kennen door het geloof in de Heere Jezus Christus. Dus buiten Christus kun je God niet kennen als Vader. Dat vind ik ook in de Bijbel. Want er staat in Joh. 1:18a: 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is.' Dichterbij kon Hij er niet zijn; in de schoot van de Vader. En dan zegt Joh. in vers 18b: 'Die heeft Hem ons verklaard.' Met andere woorden: Wilt u weten Wie God is? Wil je God als Vader leren kennen? Dan moet je de Heere Jezus leren kennen, want Die kan heel goed verklaren dat God de Vader is en dat Hij de Zoon is. De Heere Jezus heeft het Zelf ook gezegd: 'Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien' Joh. 14:9.

Dus laat dit duidelijk zijn: Om God als Vader te leren kennen zoals hier wordt beleden, dat kan alleen door het geloof in Christus, de Middelaar Die tussen God en Zijn Kerk instaat. Want God is de Vader van onze Heere Jezus Christus. O jawel, deze Hemelse verborgenheid die ken je niet als je onbekeerd bent. Dat moeten we eerlijk zeggen. En de rijkdom van deze belijdenis die ken je ook niet als je slechts een christen in naam bent.

Als het allemaal maar uitwendige godsdienst is. De schijngelovigen en de hypocrieten die kennen deze geloofsbelijdenis ten diepste ook niet. Ja, dan kun je natuurlijk verstandelijk wel vanuit het Woord allerlei dingen over de Vader zeggen. En als je wat teer gesteld bent en er komen wat emoties bij, want het is natuurlijk een hele tere Naam, die Vadernaam. Ja, dan kun je dat misschien wel houden voor geestelijk leven. Maar als er een ware geloofsband met Christus komt, dan ga je echt de Vader kennen als Vader.

Daarom komt het toch ook weer in deze zondag aan op het ware geloof in Christus. En echt waar, dan maakt het eigenlijk niet uit of het geloof nou klein of groot, of zwak of sterk is. Als er geloof in Christus is, dan kan het niet anders of er komt ook geloof in de Vader. En zoveel geloofskennis er van Christus komt, zoveel geloofskennis komt er ook van God de Vader. Al durf je het misschien nog niet zo onder woorden te brengen. Dat kan ook niet anders, want God is de Vader van onze Heere Jezus Christus.

En daarom vraag ik het u die God vreest: Hoe ligt dat nou in uw leven? Kinderen van God in ons midden. Kunt u zeggen dat er in uw leven een opwas gekomen is in de kennis van Christus, zodat je door die kennis ook de Vader hebt leren kennen? Mag je bij tijden ook dat vertrouwen, dat kinderlijke vertrouwen hebben en ik zeg het heel teer: Op Vader? Of moet je misschien vanmiddag zeggen: Neen, dat is er eigenlijk niet. Komt dat misschien omdat je ook nog zo weinig kennis van de Heere Jezus hebt?

O, zie Hem meer te leren kennen opdat je door Christus de Vader meer mag leren kennen. Want laten we eerlijk zijn. Het is toch niet tot eer van de Vader als er zo weinig kennis van Hem is, Die Zijn geliefde Zoon gezonden heeft om verloren zondaren tot Zijn kinderen aan te nemen? Kijk, en als je daar nou kennis van krijgt, dan kun je Paulus zo goed begrijpen die het uitgeroepen heeft: ‘Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus’ (Efeze 1:3).

Dan mag je bij tijden je knieën buigen en heel teer zeggen: Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot God, de Vader van onze Heere Jezus Christus. En op dat plekje heb je grote gedachten van Hem en kleine gedachten van jezelf. Dan ben je zelf maar een heel klein, ootmoedig mensje. En dan zie je, als je op jezelf ziet, is er heel veel onwaardigheid. En moet je bij tijden misschien ook wel eens zeggen: Ik ben het niet waard een zoon, een dochter, van die Vader genoemd te worden.

En toch zijn er ook van die tijden, dan ligt er zoveel teerheid in je hart. Dan is er zó’n hoogachting voor die Vader. Dan is er zo’n gemeenschap met Hem, dat je niet anders meer kunt dan Hem aanroepen als Vader van onze Heere Jezus Christus. Dan smelt je hart weg vanwege Vaderlijke liefde. ‘Mijn God, wat is de mens dan op deez' aarde! De broze mens, hoe klimt hij tot die waarde, Dat Gij aan hem in zoveel gunst gedenkt; En 's mensen zoon Uw teêrste liefde schenkt!’ (Psalm 8:4 berijmd).

Zo lag het bij David. David die God als een almachtig Vader op het oog had toen hij dit zong. En hoe almachtig is deze Vader, gemeente? Zó almachtig, dat Hij hemel en aarde en al wat daarin is uit het niet geschapen heeft, en dat Hij alles nog steeds door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid onderhoudt en regeert.

En dat brengt ons bij onze tweede gedachte: Hij is de Vader van de ganse schepping. Het ware geloof in de Schepper van hemel en aarde leert zien: Die Vader is nou ook de grote Eigenaar van de ganse schepping. Ja, daar legt de leerling ook een getuigenis van af. We zullen straks bij onze derde gedachte nog gaan horen, hoe hij door het geloof mag zeggen: Die Vader van onze Heere Jezus Christus is om Zijnentwil, ook mijn God en Vader geworden. En vanuit die wetenschap mag hij met verwondering zeggen: Die Vader heeft de hemel en de aarde met alles wat erin is uit niets geschapen.

En dan is het hier alsof ik een mens zie, die heel klein is voor God met grote gedachten over God. Die als een kind opziet tot God en heel kinderlijk belijdt: Ik geloof in God de Vader, de Almachtige. Want dat is God de Vader. Hij is dè Almachtige. Zo heeft de Heere God Zich eens aan Abraham geopenbaard. Ja, Abraham was niet op een goede weg. Hij dacht dat de Heere Zijn beloften niet ging vervullen en hij dacht: Ik zal de Heere maar een handje meehelpen. Ik zal met Hagar trouwen en dan hoop ik met Hagar een kind te krijgen. Dan is dat de zoon van de belofte. Maar neen, zo was het niet. Saraï zou een kind moeten krijgen. Maar dat kon helemaal niet meer. En daarom dacht Abraham: Ik kies een andere weg.

Maar dan komt de Heere en Hij zegt: Ik ben God de Almachtige, El Shaddai. Dat woord geeft ten diepste aan Wie God is. Het is alsof God met die Naam zegt: Ik ben niet alleen God Die bij machte ben om iets te scheppen uit het niet, maar in Mij is er ook alles om te kunnen zorgen voor je lichaam en je ziel. Dus dat woord Almachtige betekent ook: Ik ben algenoegzaam. Ik las het van de week nog in een dagboek. Daarin stond ook het woord de Almachtige, en toen zei de schrijver in dat dagboek: Dat betekent ook vol van borst zijn. Dan moet je natuurlijk oppassen dat je eerbiedig blijft. Maar de gedachte dat iemand die vol van borst is, dat daar een heel groot hart in moet zitten dat algenoegzaam is om een ganse wereld te kunnen maken, en een schare die niemand kan tellen zalig te maken.

Dat is God. De almachtige, algenoegzame God. Zeg, is het al een wonder voor je geworden dat God almachtig is? Jongens en meisjes, Hij kan alles. Hij heeft een arm met macht. Hij heeft een hand vol vermogen. Hij doet alles zonder moeite. Hij wordt er niet moe van. Jesaja heeft het gezegd: ‘Weet gij het niet? Hebt gij niet gehoord dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, noch moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand.’ En daarbij, er staat ook niemand boven God. Hij is met recht de Almachtige. En daarom kan Hij het zeggen en laat Hij het ook nog heden ten dage horen:

‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer’ (Jes. 45:22). Ik alleen ben Degene Die je behouden kan. O, mag het weerklank vinden in je hart? Ik geloof in God de Almachtige. En waaruit blijkt Zijn almacht dan? Uit de grote daden die Hij gedaan heeft in de schepping. Ik wil me vanmiddag beperken tot de schepping. En als de Heere het geeft volgende week, vanuit zondag 10, Zijn onderhouding en voorzienigheid gaan overdenken.

Nu vanmiddag de almachtige daden als Schepper. De eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus heeft de hemel en de aarde, met alles wat daarin is, uit niet geschapen. En als een leerling dat hier belijdt, heeft hij het goede zicht op scheppen. Want scheppen betekent iets uit het niets tevoorschijn roepen. Dat kan alleen God de Almachtige. Hij roept de dingen die zijn alsof zij waren. Ja, dat kunnen wij niet, jongens en meisjes. Als jij van plan bent om in de meivakantie iets te maken, bijvoorbeeld een auto of zo. Ja, dan heb je hout nodig en wat metaal. Je hebt materiaal nodig, lijm en schroefjes, en noem het allemaal maar op. En daar kun jij iets van maken, uit iets.

Maar God kan uit niets, iets maken. Het was aardedonker op de aarde en God zei: Er zij licht. En het was er. Zó almachtig is deze Vader. En Wie is aan deze God gelijk? O, sta er eens een ogenblik bij stil, gemeente. Dat we ons vanmiddag eens even heel klein zouden voelen. O, die grote almachtige God. Laat eens tot je doordringen: Hij kan waar niets was, iets maken. Maar diezelfde God kan van alles wat er is, opeens niets maken, alle techniek ten spijt en alle wetenschap ten spijt. Maar als God nu op dit moment zou zeggen: Er is niets, dan is er helemaal niks meer.

Voel jij je ook klein onder die grote almachtige God? Is het gaan leven: U bent God de Almachtige? O, Hij is zó almachtig dat Hij uit het niets de hemel en de aarde gemaakt heeft. Zo moest Mozes ook beginnen te schrijven in het 1e vers van Genesis: ‘In den beginne schiep God den hemel en de aarde.’ En met die éne zin wordt eigenlijk de ganse schepping samengevat. Zullen we eens gaan overdenken met eerbied en diep ontzag, wat Vaders scheppende daden zijn geweest?

Hij schiep de hemel. Ja, wat is dat: de hemel? Weet jij dat? Ja, zeg je, de hemel dat is de plaats waar God woont. Juist, maar die hoefde Hij niet te scheppen. De plaats waar God is, is er altijd al geweest want God was er altijd al. Maar er staat wat in het antwoord: En al wat erin is. Dus toen God de hemel ging scheppen, hoefde Hij Zichzelf niet te maken. Hij hoefde de Heere Jezus niet te maken, en Hij hoefde de Heilige Geest niet te maken. Want dat is de Drie-enige God, en Die was er van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Maar wat heeft Hij in de hemel wel gemaakt? De engelen. Kijk, wij onderscheiden een eerste, een tweede en een derde hemel. En de eerste hemel, dat is die blauwe lucht waar de wolken zijn. Dat is dat ruime Hemelrond, waarover gespeeld werd voor de dienst uit Psalm 19. Ik heb er vanmorgen nog eens naar zitten kijken, het was van dat prachtige weer.

Dat ruime Hemelrond vertelt met blijde mond, Gods eer en heerlijkheid. Dat is dat uitspansel boven ons als een grote koepel. Daar vliegen de vogels. Sommigen kunnen heel hoog, sommigen niet zo hoog vliegen. Daar vliegen de insecten. Daar vliegen de vleermuizen. Daar verzamelt zich het zuurstof, door de almachtige God gemaakt. Daar vindt de waterkringloop plaats. Dat is die eerste hemel, geschapen door de almachtige God.

Daarbuiten heb je de tweede hemel, waarvan we maar iets weten. Dat is dat grote immense heelal waar al die planeten zijn. Die ontelbare sterren die de Heere allemaal bij name kent. Die Hij geschapen heeft in banen waar ze niet zomaar uitgeslingerd kunnen worden. Hij houdt al die sterren in Zijn hand. Verbazingwekkend hoe het daar in het heelal is, waar ook de zon een plaats kreeg en de maan des nachts een plaats kreeg. Hoe groot, hoe almachtig is de Schepper.

En dan de derde hemel, de plaats waar God Drie-enig woont. Waar Hij de engelen één voor één geschapen heeft, om daar de hemel te vullen met schepselen die dag en nacht roepen: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen; de ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol' (Jes. 6:3). De plaats waar Gods kinderen mogen komen als zij sterven. Dat is ook die plaats waar Paulus is opgetrokken geweest tot in de derde hemel, waar hij onuitsprekelijke dingen heeft gezien. Zo schiep de almachtige God en Vader de hemel en al wat daarin is.

En ook de aarde. Woest en ledig was de aarde. En uit het niets ging de Heere die woeste en lege aarde vol maken. Met allerlei schepselen. Levende schepselen en levenloze schepselen. Wat schittert Zijn almacht in die onnoemelijke variatie in de ganse schepping. Misschien zal je het deze zomer meemaken, dat je daar als een klein nietig mensje staat voor die grote en machtige bergen en rotsblokken. Die heeft Hij gemaakt. Maar ook de duinen aan de zee, die het niet halen bij die machtige hoge bergen. Hij schiep de droge woestijnen en de vruchtbare graslanden. De grote oceanen en de kabbelende beekjes in de bergen, tot de kleine greppels toe.

En in die grote oceanen schiep Hij de grote walvissen van meters lang, en tegelijkertijd heeft die grote Schepper de bijna onzichtbare watervlo geschapen. De angstaanjagende leeuwen en de dartelende lammetjes. De gevaarlijke krokodillen van soms wel negen meter lang, en de kleine snelle hagedisjes, misschien wel in de sloot bij je tuin. Die immens hoge bomen en de kleine grasprietjes. Het kostbare goud en het goedkopere ijzer. Dat alles heeft die almachtige God gemaakt.

Zou je niet als stof neerzinken in verwondering onder die grote, almachtige Vader? Zouden wij Hem als Schepper niet moeten aanbidden? Ach, hoe zou dat kunnen? Wie kan de Heere naar waarde danken en loven en prijzen, voor wat Hij gedaan heeft en Wie Hij is? Het kan niet meer sinds onze diepe val in het paradijs. En toch is het mogelijk om deze God en Vader zo te leren kennen. Hoe dan? Door het ware geloof alleen.

Dat kan alleen als die geloofsband er gaat komen met de Heere Jezus Christus. En wat zegt dan het ware geloof? De eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus, Die hemel en aarde en al wat daarin is uit het niet heeft voortgebracht, is ook om Christus' wil mijn God en Vader. Want hij is tenslotte ook de Vader van Zijn verkoren Kerk.

Onze laatste gedachte: Hij is de Vader van Zijn verkoren volk. Zou je ook bij die kinderen van God willen horen? Is de belijdenis ook al in jouw hart geboren: Uw God is mijn God en uw volk mijn volk? Dat is die belijdenis van Ruth. Zou je ook zo graag willen weten, zeker willen weten, dat deze grote, almachtige God om Christus' wil, mijn God en Vader is? Als je dat gaat leren, gemeente, weet je waar je dan achter komt? Dat Hij je Vader niet meer is. Dat er een andere verhouding gekomen is tussen God en u. O jawel, in het paradijs was er die tere verhouding tussen Vader en kind.

Maar die zonden hè? Die gruwelijke zonden die zo'n scheiding teweegbrachten tussen God en u. Die berg van schuld die je maar niet weg kan krijgen in eigen kracht; onmogelijk. Hoe is het toch mogelijk dat deze God mijn God en Vader wordt? Want het is mogelijk. Het is mogelijk en dat belijdt de leerling op grond van de Schrift, hier in zondag 9. En waarom is het mogelijk? Omdat het van eeuwigheid al vastligt. Omdat de Heere van eeuwigheid een schare die niemand kan tellen tot Zijn kinderen heeft aangenomen, geadopteerd.

Maar Hij kon die kinderen niet zomaar in de hemel krijgen, omdat daar een prijs voor betaald moest worden. Omdat die kinderen in de zonde gevallen zijn. Omdat die mensen in de schuld staan bij God. En wilde Hij toch zo iemand kunnen adopteren, dan moet er iets goed komen. Dan moet de verhouding eerst goed komen. En dat kan alleen maar in de weg van het betalen voor de schuld, en het dragen van de straf. En nu wist – ik ga het heel teer zeggen vanmiddag -, nu wist die lieve Vader dat er niemand van die kinderen dat ooit kon doen.

En toen zei de Vader tegen Zijn Zoon in de hemel: Nou moet U het gaan doen. Toen heeft de Heere Jezus gezegd: Vader, dat zal Ik doen. Wat een liefde hè? En dat was nou van eeuwigheid al besloten. Dan hoef je toch niet te wanhopen? Want daarom kun je zalig worden. Echt waar hoor! En nu is Hij naar de aarde gekomen en heeft alles gedaan, wat Hij van Zijn Vader moest doen. Want Zijn Naam is Heere. Geen goud, geen zilver, maar Zijn dierbaar bloed heeft Hij gegeven, om al die verloren zondaren tot Zijn eigendom te kopen. Tot Zijn bruid te maken om die bruid als kind bij de Vader te brengen. Kijk, en wat gebeurt er nou in dit leven? Nou gaat de Heere zondaren bekeren, wederom geboren laten worden. En vanaf dat moment wordt er al iets ervaren van een band met God. Weet je hoe? Nou, als je wederom geboren wordt, ga je dorsten naar God. Dan komt er een gerichtheid op God. Je kunt niet meer zonder God. Je mist Hem enorm en je kunt niet meer zonder Hem.

En vanaf het eerste moment gaat het leven in je hart: Hoe krijg ik die God waar mijn ziel naar dorst tot mijn Deel? Hoe kom ik weer in Gods gunst en gemeenschap? Of om het met de woorden van onze tekst te zeggen: Hoe wordt die God weer mijn Vader? Dat gaat in het begin van het geestelijk leven gelijk leven. Want als je wederom geboren wordt – zo werd het vroeger door Gods kinderen wel eens gezegd – kwam er een Godsgemis. En als je iets mist, jongens en meisjes, wat doe je dan? Dan ga je toch zoeken? En zeker als je iets waardevols, iets heel belangrijks, iets heel kostbaars kwijtgeraakt bent. Nou, dan ga je zoeken en zoeken en je kan niet rusten, voordat je het gevonden hebt.

Zo is het ook als je wederom geboren wordt. Dan ga je God zoeken omdat je Hem mist, en je niet kan rusten voordat je die God weer tot je Deel krijgt. Je komt er alleen achter dat je hart wel naar die God toe wil en je hart wel met God verzoend wil worden, maar het gaat niet! Want er zit wat tussen. En wat een wonder als je dan vanuit het Woord gaat horen, dat God raad weet met die onmogelijkheid. Met die zonden die ertussen zitten en met die schuld die ertussen zit. Ja, dat je ogen ervoor opengaan, dat die Vader Zijn Eniggeboren Zoon naar de aarde gezonden heeft.

Dan komt er een honger en een dorst naar de Heere Jezus Christus. Want je gaat het begrijpen en verstaan in je hart. Wil die God mijn Vader zijn? Dan moet ik de Heere Jezus tot mijn Deel hebben. En dan ga je vluchten. Dan ga je vluchten tot de Heere Jezus, en je kunt niet rusten voordat de Heere Jezus je Zaligmaker is. Ja, dan zul je nog meer en nog dieper leren verstaan, hoe rijk het is dat deze God, Die de Vader van onze Heere Jezus Christus is, om Christus' wil uw God en Vader is. Dan wordt het zo'n wonder dat de Heere Jezus aan het kruis gehangen heeft in de drie-urige duisternis. Waar juist de Heere Jezus de gemeenschap van Zijn Vader niet meer ervoer.

Dat Hij de gemeenschap met Zijn Vader moest missen, omdat God Zich terugtrok. Maar in die weg heeft Hij dat heerlijke wonder willen verwerven, dat Zijn Kerk door God aangenomen wordt en nimmermeer van God zal verlaten worden. En hoe meer je de Heere Jezus Christus leert kennen, hoe rijker het gaat worden om door Hem God te leren kennen als Vader.

Ik zal het met een voorbeeld illustreren vanuit de Schrift. We kennen allemaal Maria Magdalena wel. Maria Magdalena is een vrouw geweest die een verschrikkelijk moeilijk leven gehad heeft. En het gaat er mij natuurlijk niet om dat we allemaal zo'n heel moeilijk leven moeten krijgen. Want de Heere kan ook in wegen van voorspoed een zondaar tot de kennis van Christus en de kennis van de Vader brengen. Denk maar aan Job. Denk maar aan Abraham. Maar Maria Magdalena, ja, die heeft een heel moeilijk leven gehad. Ze was bezeten van zeven duivelen. Nou, ik kan je niet vertellen, jongelui, wat dat voor haar betekende. Want gelukkig weten wij niet wat het is om bezeten te zijn. Maar het moet wel iets geweest zijn dat ze helemaal onder de macht van de duivel was. En dat de duivel met haar kon doen wat hij wilde. Dat ze juist in die toestand ook de zonde heeft uitgeleefd.

Totdat Jezus kwam als de Gezondene van de Vader, Die met alle macht en kracht haar bevrijd heeft uit deze verschrikkelijke situatie. En de duivels moesten van haar wijken. En wat gebeurde er toen bij Maria Magdalena? Toen kreeg ze zó'n grote liefde tot de Heere Jezus. Dat kun je toch wel begrijpen? Hij werd haar Verlosser en Hij werd haar Zaligmaker. En toch, al had Hij haar van die duivelen bevrijd, ze begreep toch nog niet zo goed wat het heilige doel was waarmee de Heere Jezus op aarde gekomen was. Want ze heeft het ook moeten meemaken, dat de Heere Jezus gevangen werd. Maar ze heeft ook moeten meemaken, dat de Heere Jezus gekruisigd werd. Zij heeft ook op een afstand van de heuvel Golgotha gezien, hoe Hij daadwerkelijk gestorven was en in een graf werd neergelegd. Toen was zij haar lieve Meester kwijt.

Gemeente, nu moet u mij eens vertellen, als er nou iets in het hart gelegd is door de Heilige Geest. Dat je met God verzoend moet worden en je vanuit de Schrift geleerd hebt, dat het alleen maar kan door de kennis van Christus. En je werd ervoor ingewonnen: Alleen door het geloof in Christus kan ik met God verzoend worden, en kan ik God als mijn Vader leren kennen. Als je dat hebt geleerd en je raakt voor je waarneming de Heere Jezus kwijt. Wat heb je dan nog? Dan is alles in één ogenblik weer afgesneden.

Want je had het eerst geleerd door de Heilige Geest: Alleen door Christus kan ik met God verzoend worden. En dan moet je eens bij Maria Magdalena kijken. Hij is gestorven en Hij ligt in het graf. Jezus kwijt is dus ook God kwijt. En waar haar geloof aan het kwijnen was en waar haar hoop verdween, bleef de liefde. En door de liefde werd zij getrokken naar de hof van Jozef van Arimathéa. Daar stond ze te wenen in al haar zielsverdriet. Ze miste Jezus en ze dacht dat de hovenier Hem weggenomen had, en zag niet dat Hij het was.

En dan moet je eens kijken hoe weinig Hij nodig heeft om het geloof te laten doorbreken. Het enige wat die 'Hovenier' zei was: Maria. En toen zag zij Hem. Toen viel ze aan Zijn voeten en zij hield Hem vast. En dan staat er iets in de grondtekst. Zij hield Hem vast waarmee zij wilde zeggen: U mag nooit meer bij me weggaan. En toen ging de Heere Jezus haar een hele diepe les leren. Toen zei de Heere Jezus: Maria, laat Mij eens los want Ik blijf hier niet. Ik moet verder. Ik ga naar de hemel, naar Mijn Vader. Nou, als de Heere Jezus niet meer had gezegd, gemeente, had Maria gezegd: Zo is het. Maar Hij zei er wat bij. Ik vaar op tot Mijn Vader en *uw* Vader. Wat een rijkdom hè? Tot Mijn Vader en uw God. En dat mag ze vertellen aan de discipelen. Daar heb je nu het geheim. Ik geloof in God de Vader van onze Heere Jezus Christus, Die om Zijns Zoons wil mijn God en Vader is. Daarin spreekt de liefde van de Vader, Die zulke verloren mensen wil aannemen tot Zijn kinderen. Maar tegelijkertijd spreekt daarin ook de liefde van de Heere Jezus, Die alles wilde doen om zulke zondaren bij de Vader te brengen. En tegelijkertijd spreekt daar de liefde van de Heilige Geest, Die plaats maakt in het hart voor deze kennis van God. O, wat een rijkdom om Hem zo te leren kennen.

Neen, de naamchristenen kennen Hem zo niet, en de schijngelovigen ook niet. En dan kun je roemen in de Vader en in de onderhouding van je leven. Maar als je wederom geboren bent en je krijgt het ware geloof, dan zul je de Vader kennen zoals Hij is: Een almachtige en trouwe God en Vader. En hoe is Hij nu voor Zijn kinderen? Ik hoop dat het tot troost mag zijn voor de kinderen van God in ons midden, en dat het tot jaloersheid mag verwekken. Mijn Vader zal mij in alle nooddruft naar lichaam en ziel verzorgen. Alle nooddruft. Dan kom je bij die Vader niets te kort. Dan zorgt Hij dag en nacht. Dan mag je leven uit Zijn Vaderhand.

Want Paulus heeft gezegd dat God de Vader Zijn Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven. Zal Hij ook met Hem niet alle dingen schenken? Dat zal Hij zeker doen. Ja, het gaat zover, gemeente, dat Hij ervoor zorgt dat alle dingen moeten medewerken ten goede. Ook die dingen die zo moeilijk zijn. Ook die tegenspoeden, ook dat kruis. Ook die soms zo moeilijke wegen. En al zie je dat direct niet, en al kan er vanbinnen van alles loskomen. Misschien wel boosheid en dat je niet kan begrijpen, dat God zo'n weg met je gaat.

En toch wil Hij op Zijn tijd en Zijn wijze laten zien: Dit doe ik niet om je te plagen. Want Ik heb geen lust om je te plagen. Maar dat doe Ik nou omdat Ik om Christus' wil je Vader geworden ben. En Ik weet dat je zo hardleers bent, o Mijn kind. En Ik weet dat je bij tijden zo ongehoorzaam en weer zo ondeugend bent. Ik weet dat je bij tijden weer afdwaalt van de goede weg. Daarom moet Ik wel eens een tik geven. Daarom moet Ik wel eens tegenspoed geven. Maar luister eens. Dat doe Ik omdat Ik je liefheb. Want de Vader kastijdt Zijn kinderen uit liefde.

En als je het zo mag bekijken, dan kun je met de dichter zingen: Al moet ik door het dal der moerbeziebomen, door het jammerdal gaan, dan mag ik Hem tot een Fontein stellen. En de regen zal mij gans rijkelijk overdekken. Dan mag je soms juist in die moeilijke wegen des te sterker ervaren Wie God de Vader is om Christus' wil. En wat een wonder als je dan in de moeilijkheden van je leven, in de stormen van je leven, op mag blikken naar omhoog. Daar woont Hij: Mijn trouwe God en Vader. En al moet ik het dan zeggen: Ik ben wel ellendig en nooddruftig. Maar Hij denkt aan mij! Dat is de Vader van onze Heere Jezus Christus, Die om Zijns Zoons wil mijn God en Vader is.

Amen.

Zingen: Psalm 40:8:
Verheug het volk, verblijd hen allen, HEER,
Die naar U zoeken t' elken stond';
Leg steeds Uw vrienden in den mond:
"Den groten God zij eeuwig lof en eer."
Schoon 'k arm ben en ellendig,
Denkt God aan mij bestendig;

Gij zijt mijn hulp, mijn kracht,
Mijn redder, o mijn God,
Bestierder van mijn lot,
Vertoef niet, hoor mijn klacht.

Dankgebed.

Zingen: Psalm 33:11:
Laat ons alom Zijn lof ontvouwen:
In Hem verblijdt zich ons gemoed,
Omdat wij op Zijn naam vertrouwen,
Dien Naam, zo heilig, groot en goed.
Goedertieren Vader,
Milde zegenader,
Stel Uw vriend'lijk hart,
Op Wiens gunst wij hopen,
Eeuwig voor ons open;
Weer steeds alle smart.

Zegenbede.